

Sygn. akt VU 1849/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Główczyński

Protokolant: Magdalena Pańków

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2014 roku w Legnicy

sprawy z wniosku J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 20 lutego 2014 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 1849/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 lutego 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy J. K. prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie udowodnił żadnego okresu takiej pracy, wobec wymaganych 15 lat.

W odwołaniu od powyższej decyzji J. K. wskazał, że bardzo ciężko pracował w uciążliwych warunkach, że nie ma możliwości uzyskania dokumentów potwierdzających taką pracę gdyż zakład pracy nie istnieje.

W odpowiedzi na powyższe odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie uzasadniając swoje stanowisko jak w zaskarżonej decyzji. Dodatkowo wskazał, że wnioskodawca ukończył wiek 60 lat, nie przystąpił do OFE i na dzień wejścia w życie ustawy o z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych udowodnił ponad 26 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Ponadto organ rentowy wskazał, że nie uznał za pracę w szczególnych warunkach okresów zatrudnienia od 01 marca 1982 r. do 31 sierpnia 1982 r. w (...) w K. oraz od 24 września 1996 r. do 31 grudnia 1998 r. w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w L.. Okresu zatrudnienia od 09 listopada 1974 r. do 01 marca 1982 r. wymieniony organ nie rozpatrywał jako pracy w szczególnych warunkach albowiem w postępowaniu przed organem rentowym zeznania świadków nie stanowią środka dowodowego na udokumentowanie pracy w szczególnych warunkach.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. K. urodził się (...) na dzień 01.01.1999 r. wykazał blisko 27 lat okresów składkowych i nieskładkowych oraz nie przystąpił do OFE. Nadto w ocenie organu rentowego wnioskodawca nie udowodnił żadnego okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy nie uznał za pracę w szczególnych warunkach okresów zatrudnienia:

- od 01 marca 1982 r. do 31 sierpnia 1982 r. w (...) w K. na podstawie świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach, ponieważ nie powołano się na rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze oraz powołano się na nieobowiązujące przepisy branżowe,

- od 24 września 1996 r. do 31 grudnia 1998 r. w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w L. na podstawie świadectwa pracy z dnia 28 kwietnia 2000 r., ponieważ nie określono charakteru pracy zgodnie z wymienionym wyżej rozporządzeniem oraz nie określono stanowiska zgodnie z wykazem, działem, pozycją i punktem właściwych przepisów branżowych.

(niesporne)

W okresie do 31 grudnia 1998 r. J. K. udokumentował między innymi następujące okresy zatrudnienia:

- w Spółdzielni (...) w K.:

- od 09 listopada 1974 r. do 28 lutego 1982 r. jako murarz – tynkarz,
- od 01 marca 1982 r. do 31 sierpnia 1992 r. jako kierowca ciągnika.

- w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) Sp. z o.o. w L. od 24 września 1996 r. do 30 kwietnia 2000 r. jako operator koparki i w tym okresie wykonywał prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych i drogowych, wymienione w Wykazie A, Dział V, poz. 3, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

dowód: - wyjaśnienia wnioskodawcy w sprawie VU 1059/13, k. 21.

- świadectwa pracy, k. 3 i 5 akt kapitału początkowego,

- świadectwo wykonywania pracy zaliczonej do pierwszej kategorii zatrudnienia, k. 12

i 14 t. I akt rentowych.

W czasie od 03 do 18 sierpnia 1992 r. J. K. pobierał zasiłek chorobowy.

dowód: zaświadczenie, k. 25 akt kapitału początkowego.

W okresach od 02 marca do 19 kwietnia 1998 r. wnioskodawca pobierał zasiłki chorobowe z tytułu czasowej niezdolności do pracy.

dowód: wykaz, k. 6 akt kapitału początkowego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie albowiem ustalenie zaskarżonej decyzji wskazujące na brak wymaganych do najmniej 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach jest uzasadnione.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia

prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Przy czym, zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy, o których mowa powyżej, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

W sprawie bezsporny był fakt, iż na dzień 01.01.1999 r. wnioskodawca wykazał wymagane 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w dacie wydania decyzji przez organ emerytalny miał skończone 60 lat oraz nie był członkiem OFE.

Sporną kwestią wymagają ustalenia Sądu było natomiast to, czy wnioskodawca posiadał nadto 15 lat pracy w szczególnych warunkach; według ustaleń zaskarżonej decyzji wnioskodawca nie udokumentował żadnego okresu wykonywania pracy w takich warunkach.

W świetle zebranego w sprawie materiału uzasadnione jest zdaniem Sądu przyjęcie, iż J. K. wykonywał prace w szczególnych warunkach w okresie od 01 marca 1982 r. do 31 sierpnia 1992 r. (10 lat i 6 miesięcy) wykonując prace kierowcy ciągnika wymienione w stanowiącym załącznik do wymienionego wyżej rozporządzenia Wykazie A, Dział VIII, poz. 3 oraz od 24 września 1996 r. do 31 grudnia 1998 r. (2 lata, 3 miesiące i 8 dni), wymienione w Dziale V, poz. 3. W sumie wykazał zatem 12 lat, 9 miesięcy i 8 dni okresów wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Brak jest podstaw do uznania za okres wykonywania takiej pracy okresu zatrudnienia ubezpieczonego w (...)K. w czasie od 09 listopada 1974 r. do 28 lutego 1982 r. W tym bowiem okresie J. K. wykonywał pracę murarza – tynkarza, co wprost wynika ze złożonych w sprawie VU 1059/13 jego wyjaśnień. Okoliczność ta wynika także ze złożonych do akt świadectw jego pracy. Prace polegające na murowaniu i tynkowaniu nie są wymienione w załączniku do rozporządzenia z 07 lutego 1983 r. i nie są pracami w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów prawa ubezpieczeniowego.

Skoro zatem J. K. wykazał blisko 13 lat zamiast wymaganych co najmniej 15 lat okresów wykonywania pracy w szczególnych warunkach, odmowa przyznania prawa do emerytury jest uzasadniona.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności, Sąd nie podzielił argumentów odwołania i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., pozbawione uzasadnionych podstaw odwołanie oddalił.